

NORME din 22 decembrie 2006

de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare

EMITENT • MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1046 din 29 decembrie 2006

Data intrării în vigoare 29-12-2006

Formă consolidată valabilă la data 01-01-2013

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-01-2013 până la data de 13-01-2016

Abrogat de Articolul 4 din ORDIN nr. 4.147 din 30 decembrie 2015 la data 14-01-2016

*) Forma actualizată a acestui act normativ până la data de 1 ianuarie 2013 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către: ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008; ORDINUL nr. 2.244 din 3 iulie 2009; ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009; ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Articolul 1

(1) Plasarea bunurilor în unul dintre regimurile menționate la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal, și livrarea acestora cât timp se află sub regimul respectiv se supun condițiilor impuse de legislația vamală.

(2) Prestările de servicii menționate la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal asupra bunurilor aflate încă în unul dintre regimurile menționate la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în măsura în care prestarea acestor servicii este autorizată de legislația vamală.

(3) Scutirea de taxă în ceea ce privește livrarea de bunuri plasate în unul dintre regimurile menționate la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal va fi justificată cu:

a) contractul încheiat cu titularul regimului sau cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

c) documentele din care să reiasă că bunurile în cauză se aflau în unul dintre regimurile mai sus menționate la momentul livrării sau prestării.

(4) Scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri, se justifică de persoana impozabilă care facturează transportul, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau este efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz.

(5) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România și beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport, cu:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori este efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz. Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului aferent livrărilor prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal ori sunt efectuate în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

(9) Dacă locul altor servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită de taxă, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal sau sunt efectuate în locațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 și 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

Articolul 1⁴¹

(1) Prin plasare în zona liberă/antrepozitul liber se înțelege introducerea de bunuri comunitare și necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber în vederea depozitării și comercializării ulterioare, dacă sunt înscrise în evidența operativă prevăzută la cap. V din Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.394/2007, denumite în continuare Normele tehnice.

(2) În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) din Codul fiscal, în cazul bunurilor necomunitare sunt scutite de TVA:

a) plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber. Justificarea scutirii de TVA la introducerea bunurilor necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber se realizează de operatorii zonelor libere/antrepozitelor libere cu documentele prevăzute în secțiunea 8.1 a Normelor tehnice, ca, de exemplu, CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, nota de livrare sau mesaj informatic, cu condiția ca acestea să furnizeze toate informațiile necesare identificării mărfurilor, precum și prin documentele vamale existente la plasarea acestor mărfuri în zona liberă /antrepozitul liber, în cazul în care aceste documente există. Documentele prezentate de către operatori vor fi diferite în funcție de specificul fiecărei operațiuni și de modul de transport al bunurilor;

b) livrările efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber. Furnizorii justifică scutirea de TVA cu informațiile înscrise în evidența operativă întocmită în forma agreată și aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice și care atestă faptul că bunurile nu au fost puse în liberă circulație pe teritoriul comunitar.

(3) În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în cazul bunurilor comunitare care sunt transportate din alt stat membru în zona liberă/antrepozitul liber, este scutită de TVA achiziția intracomunitară de bunuri cu condiția ca persoana care realizează achiziția intracomunitară de bunuri să facă dovada, în termen de maximum 90 de zile de la data la care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare, că bunurile respective au fost livrate intracomunitar în regim de scutire de TVA conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal sau au fost exportate în regim de scutire de TVA conform prevederilor art. 143 alin. (1) lit. a) sau b) din Codul fiscal. Operațiunea constând în livrarea intracomunitară a bunurilor sau în exportul bunurilor trebuie realizată de persoana care a achiziționat intracomunitar bunurile respective. Nu se aplică scutirea de TVA pentru alte livrări ulterioare achiziției intracomunitare ale bunurilor respective decât livrarea intracomunitară sau exportul.

(4) În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, în cazul bunurilor comunitare transportate din România în zona liberă/antrepozitul liber, sunt scutite de TVA numai livrările efectuate în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) sau b) sau la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, de către persoana care le-a plasat în zona liberă/antrepozitul liber. Scutirea de TVA se justifică cu:

a) evidența operativă întocmită în forma agreată și aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice;

b) documentele prevăzute de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144⁴¹ din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările și completările ulterioare, pentru justificarea scutirii de TVA prevăzute de art. 143 alin. (2), respectiv art. 143 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal pentru livrarea intracomunitară de bunuri și pentru export.

(5) Scutirea de TVA prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru servicii prestate asupra bunurilor aflate în zona liberă/antrepozitul liber se aplică pentru următoarele servicii:

a) transportul de bunuri în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

b) serviciile accesorii transportului de bunuri efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

c) serviciile menționate în anexa 2 la norme, efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (5) se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat pentru prestarea serviciilor;

c) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport;

d) documentele pe baza cărora s-a făcut plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber și/sau care sunt înscrise în evidențele operative ale operatorilor în conformitate cu secțiunile 8.1 și 8.2 ale Normelor tehnice sau, după caz, copii de pe acestea.

(7) Scutirea de TVA prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru prestările de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

b) documentele din care să rezulte că serviciul prestat este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

c) documentele specifice de transport în funcție de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Art. 1⁴¹ a fost introdus de pct. 2 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

Articolul 2

(1) Conform art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, se consideră antrepozite de taxă pe valoarea adăugată:

a) pentru produsele accizabile, prevăzute la art. 125⁴¹ alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, inclusiv pentru cele care sunt incluse și în lista menționată la alin. (3), orice locație situată în România, definită ca antrepozit fiscal în sensul art. 163 lit. c) din Codul fiscal;

b) pentru bunurile prevăzute la alin. (3), o locație situată în România și definită ca atare prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (1) al art. 2 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(2) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, conform art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

b) livrările de bunuri efectuate în locațiile prevăzute la alin. (1), atât timp cât bunurile se află încă în regim de antrepozit de TVA, conform art. 144 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Produsele accizabile rezultate în urma producției în antrepozitele fiscale definite la art. 163 lit. c) din Codul fiscal sunt bunuri aflate în regim de antrepozit de TVA;

c) prestările de servicii care sunt aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau care sunt efectuate în locațiile enumerate la lit. a), pentru bunurile aflate încă într-un astfel de regim, conform art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care acestea sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor lit. a)-c), în baza art. 144⁴¹ din Codul fiscal;

e) importurile și achizițiile intracomunitare de bunuri plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, în baza art. 142 alin. (1) lit. a) și a art. 144 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal.

Alin. (2) al art. 2 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(3) Plasarea în regimul de antrepozit de TVA prevăzut la alin. (1) lit. b) se limitează la bunurile cu următoarele coduri tarifare:

Partea introductivă a alin. (3) al art. 2 a fost modificată de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

Nr. crt.	Bunuri	Cod tarifar
1.	Cartofi	0701

2.	Măsline	0711 20
3.	Nuci de cocos, nuci de Brazilia și nuci de caju	0801
4.	Alte nuci	0802
5.	Cafea neprajita	0901 11 00 0901 12 00
6.	Ceai	0902
7.	Cereale	De la 1001 la 1005 De la 1007 la 1008
8.	Orez neprelucrat	1006
9.	Grăunte și semințe oleaginoase (inclusiv soia) și fructe oleaginoase	De la 1201 la 1207
10.	Uleiuri vegetale și grăsimi și fracțiunile acestora, rafinate sau nu, dar nemodificate chimic	De la 1507 la 1515
11.	Zahăr brut	1701 11 1701 12
12.	Boabe de cacao, întregi sau sparte, crude sau prăjite	1801
13.	Uleiuri minerale (inclusiv propan și butan; titei)	2709 2710, cu excepția celor care fac obiectul antrepozitului fiscal
14.	Chimicale vrac	Cap. 28 și 29
15.	Cauciuc, în forma primara sau în forma de plăci, foi sau benzi	4001 4002
16.	Lâna	5101
17.	Argint	7106
18.	Platina (paladiu, rodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
19.	Cupru	7402 7403 7405 7408
20.	Nichel	7502
21.	Aluminiu	7601
22.	Lead	7801
23.	Zinc	7901
24.	Cositor	8001
25.	Indiu	ex. 8112 92 ex. 8112 99

(4) Regimul de antrepozit de TVA nu se aplică pentru bunurile destinate livrării cu amănuntul, cu excepția:

a) bunurilor livrate de magazinele duty-free conform art. 158 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care aceste livrări sunt scutite de taxă conform art. 143 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

Litera a) a alin. (4) al art. 2 a fost modificată de pct. 3 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

b) bunurilor livrate de persoane impozabile călătorilor de la bordul navelor sau aeronavelor, pe durata zborului sau a călătoriei pe mare, în cazul în care locul sosirii este situat în afara Comunității;

c) bunurilor a căror livrare este scutită de taxă conform art. 143 alin. (1) lit. (j)-(m) din Codul fiscal.

(5) În cazul prestărilor de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c) care sunt efectuate în locațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), scutirea de taxă se limitează la serviciile enumerate în anexa 2 la norme, în condițiile în care nu conduc la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, cu excepțiile prevăzute în cadrul anexei 2.

Alin. (5) al art. 2 a fost modificat de pct. 4 al [art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(6) Scutirile menționate la alin. (2) sunt provizorii și vor deveni definitive pentru operațiunile ce preced:

a) livrarea de bunuri, efectuată cu plată, care se efectuează în timp ce bunurile sunt supuse în continuare regimului de antrepozit de TVA;

b) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit TVA, de către persoana impozabilă în cadrul unei livrări cu plată a acestor bunuri;

c) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit TVA de către proprietarul acestora, independent de orice tranzacție comercială, în cadrul:

1. unui transfer menționat la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, sau

2. transportului sau expedierii acestor bunuri în afara Comunității, efectuate de către proprietar sau în contul acestuia.

(7) În cazul în care, independent de o tranzacție comercială, bunurile sunt scoase din regimul de antrepozit de TVA de către proprietar sau în contul acestuia și rămân în România sau fac obiectul unei operațiuni prevăzute la art. 128 alin. (12) lit. g) - h) din Codul fiscal, se aplică taxarea pentru următoarele operațiuni:

a) plasarea bunurilor în regim de antrepozit de TVA, precum și serviciile prevăzute la alin. (2) lit. c), prestate către proprietar, în cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată efectuată de proprietar în timp ce se aflau în regimul de antrepozit TVA;

b) livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c), efectuate către proprietar, dacă bunurile au fost supuse uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau sub regimul de antrepozit de TVA.

(8) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimul de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 150 alin. (5) din Codul fiscal.

Alin. (8) al art. 2 a fost modificat de pct. 5 al [art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(9) În lipsa unor dovezi suplimentare:

a) se consideră că orice persoană care scoate bunuri din regimul de antrepozit TVA le-a scos în condițiile impuse de alin. (6);

b) se consideră că bunurile a căror lipsă se constată dintr-un antrepozit TVA au fost scoase din regimul respectiv în condițiile stabilite la alin. (7).

(10) Antrepozitarul de TVA trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie autorizat să funcționeze în această calitate de către Ministerul Finanțelor Publice, cu excepția antrepozitului TVA menționat la alin. (1) lit. a), pentru care autorizația de funcționare ca antrepozit fiscal este valabilă în mod automat și pentru antrepozitul de TVA;

b) să fie stabilit în România și înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal;

c) să țină evidența bunurilor aflate în stoc în antrepozitul TVA;

d) să emită un document care să ateste plasarea bunurilor în regimul de antrepozit TVA, către fiecare persoană care plasează bunuri într-un astfel de regim, și să înregistreze acest document într-un registru special;

e) să emită un formular de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit TVA, și să înregistreze acest formular într-un registru special.

(11) Persoana care plasează bunuri în regim de antrepozit de TVA, livrează bunuri în timp ce acestea se află în regimul de antrepozit de TVA și/sau scoate bunurile dintr-un asemenea regim va trebui să îndeplinească următoarele condiții:

a) să se identifice față de antrepozitarul menționat la alin. (10) cu codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, cu codul său de identificare fiscală;

b) pentru toate livrările efectuate, să emită factura menționată la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal.

Lit. b) a alin. (11) al art. 2 a fost modificată de pct. 3 al [art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012](#) publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

Alin. (11) al art. 2 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(12) Celelalte limite și condiții cu privire la regimul de antrepozit de TVA sunt prezentate în anexa 1.

Alin. (12) al art. 2 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Alin. (13) al art. 2 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Anexa 1

la norme

Alte limite și condiții privind aplicarea regimului de antrepozit de TVA

I. Aplicarea regimului: principii de bază

1. Regimul de antrepozit de TVA se referă numai la bunurile comunitare. În acest sens, următoarele bunuri se consideră comunitare:

a) bunurile provenind din teritoriul comunitar în scopuri de TVA, definit la art. 125² din Codul fiscal;

b) bunurile importate pe teritoriul comunitar și plasate în circulație liberă în Comunitate.

2. Regimul de antrepozit de TVA cuprinde un sistem de scutiri în lanț de taxă, care constă în:

a) acordarea scutirii de taxă provizorii pentru toate operațiunile efectuate în cadrul regimului;

b) acordarea definitivă a acestei scutiri la momentul livrării ulterioare a bunurilor în cadrul regimului de antrepozit de TVA.

3. Toate operațiunile efectuate asupra bunurilor aflate în acest regim sunt scutite definitiv de la plata taxei, cu excepția operațiunilor efectuate către ultimul cumpărător care beneficiază numai de scutire provizorie.

4. Operațiunile prevăzute la pct. 3, care beneficiază numai de scutire provizorie, sunt:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător, de bunuri care rămân în acest regim;

b) serviciile efectuate către ultimul cumpărător, aferente bunurilor ce rămân în acest regim pe perioada depozitării.

5. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată, în cadrul regimului, operațiunile provizoriu scutite de taxă rămân următoarele:

a) operațiunea de plasare a bunurilor în regim de antrepozit de TVA de către cumpărătorul sau proprietarul bunurilor.

Această operațiune poate fi un import, o achiziție intracomunitară sau o livrare de bunuri în România;

b) serviciile în legătură cu aceste bunuri, prestate în contul cumpărătorului/proprietarului, în cadrul regimului, anterior și pe perioada antrepozitării.

6. Bunurile respective vor căpăta una dintre următoarele destinații:

a) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea rămân în cadrul regimului;

b) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea părăsesc regimul;

c) fie ultimul cumpărător scoate bunurile din regim, independent de orice tranzacție.

7. Livrarea cu plată nu face decât să extindă lanțul operațiunilor scutite. Totuși, livrarea însoțită de ieșirea bunurilor din acest regim, precum și ieșirea bunurilor din regim fără existența vreunei tranzacții pun capăt regimului.

II. Bunuri livrate cu plată și care nu rămân în regimul de antrepozit de TVA

8. Livrarea de bunuri nu mai poate beneficia de scutirea menționată la art. 144 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal dacă bunurile nu rămân în regimul de antrepozit de TVA și urmează regulile obișnuite, având următoarele caracteristici:

a) este, în principiu, taxabilă dacă livrarea are loc în România și bunurile nu părăsesc România, fără însă a afecta aplicarea altei scutiri în interiorul țării;

b) nu se supune TVA dacă livrarea nu are loc în România, conform art. 132 din Codul fiscal, ca, de exemplu, o livrare cu instalare în străinătate sau vânzare la distanță care are loc în străinătate;

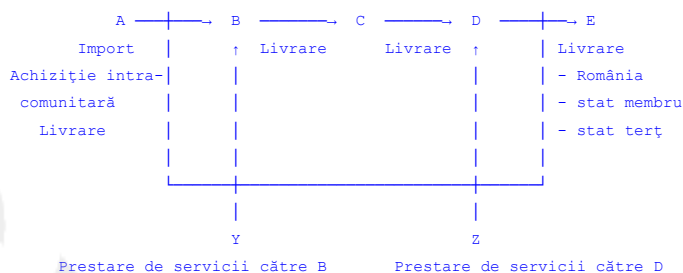
c) este scutită de taxă dacă este o livrare intracomunitară sau un export ce respectă condițiile pentru ca o operațiune să fie scutită de taxă, conform art. 143 din Codul fiscal.

9. Aplicarea regulilor obișnuite pentru această operațiune determină transformarea scutirii provizorii aplicate ultimelor operațiuni (livrarea de bunuri sau prestarea de servicii) ce precedă această livrare în scutire definitivă.

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y și Z efectuează următoarele operațiuni:

Antrepozit TVA

A. A îi vinde bunuri lui B, care le plasează într-un antrepozit de TVA. Operațiunea A-B poate constitui un import efectuat de B, o achiziție intracomunitară efectuată de B sau o livrare efectuată de A lui B cu scutire de taxă pentru că bunurile se plasează de către B într-un antrepozit de TVA. Această scutire se acordă provizoriu.

B. Y efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile, în contul lui B. Această operațiune este provizoriu scutită de taxă.

C. B vinde bunurile supuse transformării lui C, iar bunurile rămân în același regim. Livrarea B-C este provizoriu scutită de taxă, însă transformă scutirea aferentă plasării bunurilor de către B în cadrul regimului în scutire definitivă (import efectuat de B, achiziție intracomunitară sau livrare de la A către B), ca și prestarea de servicii efectuată de Y lui B.

D. C vinde bunurile lui D, iar acestea rămân în regim de antrepozit de TVA. Livrarea C-D este scutită provizoriu de taxă, dar transformă scutirea aferentă livrării de bunuri de către B lui C în scutire definitivă.

E. Z efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile, în contul lui D. Această operațiune este provizoriu scutită de taxă.

F. D vinde bunuri lui E, iar acestea părăsesc regimul în cadrul acestei vânzări. Această livrare poate fi o livrare taxabilă în România, o livrare intracomunitară sau un export scutit de taxă.

Această livrare transformă scutirile provizorii acordate pentru livrarea de către C lui D și pentru prestarea de servicii de către Z lui D în scutiri definitive.

III. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacție comercială

10. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacție comercială pot avea ca destinație România, alt stat membru sau un stat în afara Comunității.

11. Impozitarea cu TVA, fără a afecta o posibilă scutire, se poate efectua numai pentru operațiunile anterioare care erau provizoriu scutite de taxă. Aceste operațiuni pot fi: livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziția intracomunitară sau importul de bunuri. În situația în care la scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu se pot determina operațiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deși scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu constituie în sine o operațiune în sfera TVA. Regularizarea TVA se realizează prin plata taxei conform pct. 35-38.

12. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 11 sunt următoarele:

a) operațiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul bunurilor. Această operațiune poate fi: livrare, import sau achiziție intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri în beneficiul cumpărătorului/proprietarului anterior sau în perioada în care bunurile se aflau în acest regim.

13. În cazul în care bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 11 sunt următoarele:

a) livrarea de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA, efectuată către ultimul cumpărător;

b) prestările de servicii efectuate către ultimul cumpărător atât timp cât bunurile se aflau în regimul de antrepozit de TVA.

14. Taxa datorată pentru operațiunile ce vor fi regularizate devine exigibilă la momentul ieșirii bunurilor din regim și se taxează cu cota care ar fi fost aplicabilă fiecăreia dintre aceste operațiuni făcute în beneficiul ultimului cumpărător/proprietar al bunurilor, care aplică prevederile art. 150 alin. (5) din Codul fiscal.

15. Ieșirea din regim fără existența unei tranzacții comerciale a unor bunuri ce sunt transportate în alt stat membru constituie un transfer în sensul art. 128 alin. (10) și (11) din Codul fiscal și, în consecință, reprezintă o operațiune impozabilă.

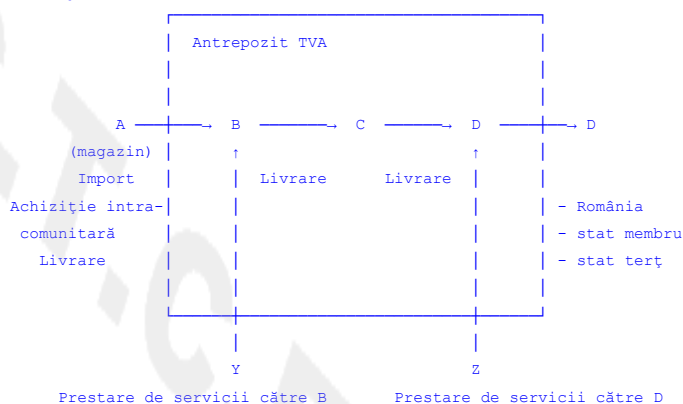
16. Această operațiune nu atrage nicio regularizare în măsura în care este scutită de taxă în baza art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

17. În plus, scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA transformă, de asemenea, scutirea provizorie acordată pentru operațiunile anterioare, precedente acestei ieșiri, în scutire definitivă.

18. Scoaterea din regim fără existența unei tranzacții comerciale a unor bunuri transportate într-un stat din afara Comunității nu constituie în sine o operațiune taxabilă.

19. Totuși, întrucât nu se datorează nicio taxă pentru bunurile exportate din spațiul comunitar, ieșirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA nu se supune taxei și nu se va efectua nicio regularizare.

20. De asemenea, în această situație ieșirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA în aceste condiții transformă scutirea provizorie acordată pentru operațiunile anterioare, precedente acestei ieșiri, în scutire definitivă. Exemplu:

În acest sens, reluăm exemplul menționat la pct. 9 și considerăm că D nu vinde bunurile achiziționate și supuse transformării, ci le scoate din regimul de antrepozit de TVA pentru a le transporta în magazinul său de vânzare cu amănuntul din România, în alt stat membru sau în afara spațiului comunitar.

a) Dacă magazinul se află în România, D realizează o deplasare pe plan local, ce nu constituie o operațiune taxabilă. Aceasta implică faptul că operațiunile efectuate de către C lui D (livrare de bunuri) și de către Z lui D (prestare de servicii) nu pot fi scutite definitiv de taxă și faptul că se datorează TVA pentru aceste operațiuni.

b) Dacă magazinul se află în alt stat membru și dacă D realizează un transfer în sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, această operațiune este scutită de taxă în baza art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Preluarea bunurilor în statul membru de sosire va fi asimilată unei achiziții intracomunitare taxabile la prețul de cost al bunurilor, ce va cuprinde prețul de cumpărare plătit lui C, precum și costul serviciilor plătit lui Z. Prin urmare, scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D și pentru serviciul Z-D devin definitive.

c) Dacă magazinul se află în afara spațiului comunitar, D realizează o deplasare a bunurilor în afara spațiului comunitar, operațiune care nu este impozabilă. Chiar dacă nu se aplică nicio taxă pentru bunurile exportate în afara Comunității, scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D și pentru serviciul Z-D devin, de asemenea, definitive.

IV. Persoana obligată la plata taxei

21. În principiu, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă care efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în baza art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

22. S-a remarcat că atunci când aceste operațiuni se realizează în cadrul regimului, ele beneficiază de o scutire provizorie care devine definitivă dacă bunurile:

a) fac obiectul unei livrări în care bunurile rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) părăsesc regimul în cadrul livrării;

c) părăsesc regimul independent de orice tranzacție comercială, spre o destinație din afara României.

23. Pe de altă parte, aceste operațiuni trebuie regularizate când sunt efectuate în beneficiul unei persoane impozabile care scoate bunurile din regim fără existența unei tranzacții comerciale, spre o destinație din România.

24. Întrucât persoana obligată la plata taxei, menționată la pct. 21, nu are posibilitatea de a controla destinația pe care o vor primi bunurile după ce le livrează ori le expediază, aceasta nu are cum să cunoască dacă scutirea provizorie aplicată operațiunii efectuate se va transforma sau nu în scutire definitivă și, în consecință, dacă ar avea ori nu obligația efectuării unei regularizări.

25. Prin urmare, art. 150 alin. (5) din Codul fiscal desemnează persoana obligată la plata taxei ca fiind persoana din cauza căreia bunurile sunt plasate în acest regim sau care scoate bunurile din regim.

26. Derogarea prevăzută la pct. 25 este aplicabilă numai livrării de bunuri sau prestării de servicii care beneficiază de scutirea aferentă regimului de antrepozit de TVA și care se acordă provizoriu. Pentru celelalte livrări de bunuri și prestări de servicii (cum ar fi livrarea de bunuri care nu rămân în regim de antrepozit de TVA sau prestarea de servicii nepermisă în cadrul regimului) se aplică regula normală referitoare la obligația plății TVA, prevăzută la art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care se aplică altă regulă referitoare la obligația de plată, ca, de exemplu, conform art. 150 alin. (6) din Codul fiscal.

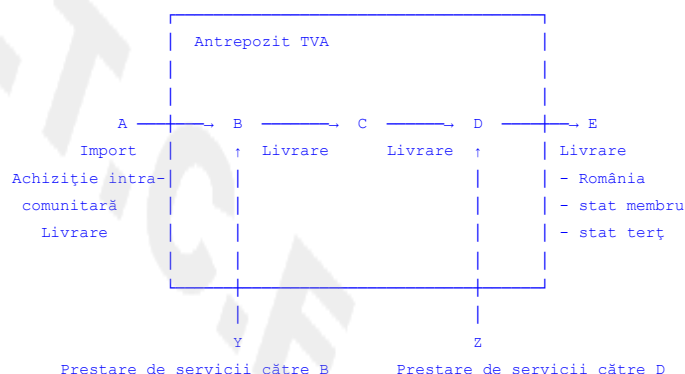
27. În ceea ce privește importurile și achizițiile intracomunitare de bunuri plasate în acest regim, nu se aplică nicio derogare, ci regulile obișnuite referitoare la persoana obligată la plata taxei pentru aceste operațiuni.

28. (1) În plus, art. 151² alin. (6) din Codul fiscal precizează că pentru aplicarea regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) și (6) și art. 151¹ din Codul fiscal.

(2) Această răspundere se aplică operațiunilor scutite provizoriu de la plata taxei și altor operațiuni aferente bunurilor plasate în regim.

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y și Z efectuează următoarele operațiuni:

1. Bunurile produse de A în România sunt vândute unei persoane impozabile române, B, în regim de scutire de TVA, întrucât B a plasat bunurile într-un antrepozit de TVA din Constanța, administrat de X.

2. B îi solicită societății prelucrătoare Y din Mamaia să transforme bunurile. Acest serviciu nu este permis în cadrul regimului conform legislației vamale, dacă antrepozitul în care se află bunurile este un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. b) din norme.

3. B livrează o parte din bunurile transformate societății C din Ucraina. Bunurile părăsesc regimul în cadrul acestei livrări și sunt transportate spre Ucraina în contul lui B. Livrarea este scutită de taxă conform art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

4. B livrează o altă parte din bunurile transformate societății D din România, cu aplicarea taxei.

5. B livrează o altă parte din bunurile transformate unei companii din Germania, E, care nu este stabilită și nu este înregistrată în scopuri de TVA în România, iar bunurile rămân în regim.

6. B scoate restul de bunuri din antrepozit și le utilizează ca materii prime în fabrica sa din Timișoara.

7. Compania germană E revinde bunurile unei societăți din România, F, stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în România, cu aplicarea taxei.

Tratamentul TVA aplicabil acestor operațiuni și persoanele obligate la plata taxei

Operațiunea A-B

Livrarea de bunuri realizată de A este scutită în mod provizoriu de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, întrucât B a plasat bunurile într-un regim de antrepozit de TVA.

Operațiunea Y-B

Întrucât această operațiune nu poate fi scutită de taxă, Y este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal. Cu toate acestea, în situația în care prestările de servicii efectuate de Y în beneficiul lui B au loc într-un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. a) din norme, respectiv într-un antrepozit fiscal, atunci, în principiu, serviciile ar beneficia de scutire provizorie de TVA conform art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Operațiunea B-C

a) Întrucât bunurile sunt transportate în afara Comunității, această livrare este scutită de taxă conform art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite toate condițiile pentru aplicarea scutirii. Dacă nu s-ar aplica o scutire de taxă, B ar fi în principiu persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru acea parte din bunuri livrate de B către C în Ucraina.

Operațiunea B-D

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea din bunuri livrate de B lui D în România.

c) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal pentru livrarea făcută în beneficiul lui D.

Operațiunea B-E

a) Această livrare este scutită provizoriu de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, întrucât bunurile rămân în antrepozit de TVA.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea de bunuri livrate de către B lui E.

Operațiunea E-F

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea bunurilor de către B lui E devine definitivă.

c) F este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (6) din Codul fiscal.

Operațiunea B-B

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul fără să facă obiectul unei livrări în cadrul regimului, fără a fi implicate în vreo tranzacție comercială și rămân în România, scutirea provizorie acordată pentru livrarea de la A la B nu devine definitivă și livrarea A-B trebuie (parțial) regularizată pentru această parte de bunuri.

b) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (5) din Codul fiscal.

29. De asemenea, art. 2 alin. (9) lit. b) din norme prevede că bunurile lipsă se consideră scoase din regim în condiții care generează exigibilitatea taxei. Antrepozitarul va fi răspunzător pentru plata taxei pentru bunurile lipsă sau a căror destinație nu o poate justifica.

V. Plata taxei în cazul regularizării scutirii provizorii

30. Când bunurile părăsesc regimul trebuie efectuată o regularizare pentru operațiunile efectuate în beneficiul unei persoane impozabile sau efectuate de această persoană în momentul în care scoate bunurile din regimul de antrepozit de TVA fără existența unei tranzacții comerciale, în cazul în care destinația bunurilor este în România.

31. Când bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată cât timp se aflau în regim de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 30 sunt următoarele:

a) operațiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul acestora. Această operațiune poate fi livrare, import sau achiziție intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri către cumpărător/proprietar anterior sau în timp ce acestea se aflau în regim de antrepozit de TVA.

32. Când bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau în regim de antrepozit de TVA, operațiunile menționate la pct. 30 sunt următoarele:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător al bunurilor ce rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) prestările de servicii către ultimul cumpărător, când bunurile se aflau în regim de antrepozit de TVA.

33. Taxa datorată pentru operațiunile care se vor supune regularizării devine exigibilă în momentul ieșirii bunurilor din regimul de antrepozit de TVA la cota care s-ar fi aplicat fiecăreia dintre operațiuni în cazul în care nu ar fi fost scutite provizoriu de taxă.

34. Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunea ce se va supune regularizării este răspunzătoare pentru această regularizare.

35. În cazul bunurilor importate, plasate în antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, care părăsesc regimul fără vreo livrare ulterioară în cadrul regimului și fără existența unei tranzacții comerciale, se impune regularizarea taxei pentru importul efectuat. Persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

36. În situația în care se impune regularizarea taxei pe valoarea adăugată pentru alte operațiuni decât importul de bunuri, persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

37. În situația în care la scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu se pot determina operațiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deși scoaterea bunurilor din regim fără existența unei tranzacții comerciale nu constituie în sine o operațiune în sfera TVA. Persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

38. Taxa prevăzută la pct. 35-37 este deductibilă în limitele și condițiile prevăzute la art. 145-147¹ din Codul fiscal.

VI. Ținerea evidențelor și alte obligații

39. Identitatea persoanei care plasează bunurile în regim de antrepozit de TVA sau care scoate bunurile din acest regim trebuie cunoscută întotdeauna de titularul autorizației de antrepozit de TVA.

40. Aceste persoane trebuie să se identifice în fața titularului și să comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există.

41. Pentru operațiunile efectuate în cadrul regimului de antrepozit de TVA, titularul nu este obligat să identifice diferiții operatori.

42. Titularul este totuși răspunzător, în calitate de antrepozitar, în solidar și individual, pentru plata taxei aferente acestor operațiuni.

43. Titularul trebuie să emită și să semneze un document de plasare în regimul de antrepozit de TVA.

44. Documentul de plasare trebuie emis la momentul în care bunurile intră în antrepozitul TVA și trebuie să cuprindă minimum următoarele:

- a) data de intrare a bunurilor;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;
- c) numărul autorizației;
- d) adresa antrepozitului;
- e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare în regim;
- f) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există, ale persoanei care plasează bunurile în regimul de antrepozit de TVA;
- g) denumirea exactă și cantitatea bunurilor în starea în care sunt plasate în antrepozitul de TVA;
- h) o mențiune referitoare la:

- 1. documentul de import, când plasarea urmează unui import de bunuri în România;
- 2. factura primită de persoana care face o achiziție intracomunitară ori autofactura menționată la art. 155¹ alin. (1) din Codul fiscal sau, în cazul unei achiziții intracomunitare asimilate menționate la art. 130¹ alin. (2) din Codul fiscal, documentul care justifică în celălalt stat membru transferul în România, atunci când plasarea urmează unei achiziții intracomunitare asimilate;
- 3. factura primită de la furnizor atunci când plasarea urmează unei livrări de bunuri în România;
- 4. documentul care se emite în cazul transferurilor locale, în România, prevăzut la pct. 47.

45. Persoanele care pot plasa bunuri în acest regim sunt următoarele:

- a) persoana care face un import de bunuri în România, scutit de taxă conform art. 142 alin. (1) lit. a) și art. 144 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;
- b) persoana care face o achiziție intracomunitară de bunuri în România, scutită de taxă conform art. 142 alin. (1) lit. a) și art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;
- c) persoana care face o achiziție de bunuri în România a căror livrare efectuată de către furnizor este scutită de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;
- d) persoana care face un transfer local de bunuri în România într-un antrepozit de TVA.

46. Pentru aplicarea scutirii, pe declarația vamală de import trebuie menționate următoarele:

- a) la rubrica 8 referitoare la importator: numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale importatorului;
- b) la rubrica 37 referitoare la regimul sub care se importă bunurile: codul alocat în Comunitate bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA;
- c) la rubrica 44 rezervată pentru mențiuni specifice: numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului de autorizație de antrepozit de TVA, precum și numărul autorizației care i-a fost atribuită. Dacă titularul și importatorul sunt una și aceeași persoană, atunci informația de la rubrica 8 se trece și la rubrica 44. De asemenea, trebuie menționată clar la rubrica 44 orice informație legată de transformarea la care sunt supuse bunurile aflate în antrepozit;
- d) la rubrica 49 legată de identificarea antrepozitului: numărul antrepozitului fiscal de accize în care urmează să fie depozitate bunurile, dacă este cazul.

47. Atunci când bunurile sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA în urma unui transfer local fără tranzacție comercială, proprietarul bunurilor trebuie să emită un document specific care să conțină următoarele informații:

- a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale proprietarului, dacă acesta există;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozitar;
- c) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care vor fi depozitate bunurile;
- d) denumirea exactă, cantitatea și valoarea bunurilor.

O copie a acestui document trebuie să se afle în posesia titularului de autorizație.

48. Titularul autorizației trebuie să transmită o copie semnată a documentului de plasare în regimul de antrepozit de taxă către persoana care plasează bunurile în regim.

49. O copie a documentului prevăzut la pct. 48 se transmite de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit furnizorului său din România și, după caz, prestatorilor care efectuează servicii asupra bunurilor înainte ca acestea să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, pentru ca aceștia să dovedească faptul că operațiunile pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată.

50. O copie a documentului prevăzut la pct. 48 și o copie a autorizației de antrepozit de TVA trebuie transmise de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit către prestatorii care efectuează servicii asupra bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA pentru a justifica scutirea de taxă.

51. Titularul regimului de antrepozit de TVA trebuie să țină un registru al documentelor de plasare, în care se raportează cronologic bunurile plasate într-un asemenea regim.

52. Acest registru trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- b) data la care au fost plasate bunurile în regim;
- c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care plasează bunurile într-un asemenea regim, dacă acesta există;
- d) o trimitere la documentul de plasare;
- e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri.

Documentul de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit TVA

53. Titularul trebuie să emită și să semneze un document de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA.

54. Acest document trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) data la care bunurile părăsesc regimul;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;
- c) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;
- d) adresa antrepozitului;
- e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare;
- f) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale persoanei care scoate sau pentru care sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA;
- g) numărul de ordine sub care este înregistrat documentul de scoatere în registrul documentelor de scoatere din regim;
- h) denumirea exactă și cantitatea bunurilor;
- i) o mențiune referitoare la:

1. factura emisă, dacă bunurile părăsesc regimul de antrepozit de TVA cu tranzacție;
2. autofactura menționată la art. 155 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul transferului de bunuri în alt stat membru în sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal;

Pct. 2 de la lit. i) a pct. 54 din anexa 1 a fost modificat de pct. 4 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

3. documentul special emis atunci când bunurile părăsesc regimul fără a face obiectul unei tranzacții comerciale și rămân în România, prevăzut la pct. 56;

4. numărul autorizației antrepozitului de TVA, precum și numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului, dacă bunurile sunt transportate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în același regim;

5. documentul privind accizele, dacă documentul de scoatere din regim se referă la produse accizabile.

55. Persoanele care pot scoate bunuri dintr-un regim de antrepozit de TVA sunt următoarele:

a) pentru bunuri, altele decât bunurile accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit;
2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacții comerciale;

b) pentru bunuri accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit, în măsura în care această livrare are drept consecință eliberarea în consum în scopuri de accize a bunurilor sau scoaterea fizică a acestora din antrepozitul de TVA;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacții comerciale.

56. Documentul pe care trebuie să îl emită proprietarul bunurilor, în cazul în care scoate bunuri din antrepozit fără existența unei tranzacții comerciale și pe baza căruia se efectuează regularizarea taxei pe valoarea adăugată prevăzută la pct. 37, trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică documentul în mod unic;
- b) data emiterii;
- c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, codul de identificare fiscală ale proprietarului;
- d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozitar, dacă acesta este diferit de proprietarul bunurilor;
- e) numărul autorizației antrepozitului de TVA;
- f) dacă bunurile sunt mutate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în același regim, numărul autorizației antrepozitului de TVA, precum și numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului antrepozitului în care sunt mutate bunurile;
- g) denumirea, cantitatea, prețul unitar și valoarea bunurilor.

57. O copie a facturii sau a oricărui alt document pe baza căruia sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA trebuie emisă către titularul autorizației de antrepozit de TVA.

58. Titularul autorizației de antrepozit de TVA emite persoanei care scoate bunurile din regim o copie semnată a documentului de scoatere din regim și păstrează la rândul său o copie a acestui document.

59. Titularul autorizației de antrepozit de TVA trebuie să țină un registru al documentelor de scoatere din regimul de antrepozit de TVA, în care se raportează cronologic bunurile ce părăsesc regimul.

60. Acest registru trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- b) data la care bunurile părăsesc regimul;
- c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care scoate bunurile din regim, dacă acesta există;
- d) o trimitere la documentul de plasare;
- e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri ca părăsind regimul.

61. Gestiunea stocurilor constă în principal în ținerea unui registru al documentelor de plasare a bunurilor în regim, a unui registru al documentelor de scoatere din regim și a unui registru al fișelor de stoc în care sunt raportate, pe tipuri de bunuri, intrările și ieșirile din regimul de antrepozit de TVA.

62. Aceste fișe trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- b) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației;
- c) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;
- d) adresa antrepozitului;
- e) denumirea bunurilor;
- f) codul tarifar al bunurilor în starea în care erau când au intrat în antrepozitul de TVA;
- g) la plasarea bunurilor în antrepozitul de TVA:

1. data plasării;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de plasare;

h) la scoaterea bunurilor din antrepozitul de TVA:

1. data scoaterii;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de scoatere din regim;

i) o descriere a lucrărilor efectuate asupra bunurilor aflate în regimul de antrepozit de TVA;

j) bunurile ce rămân în stoc.

63. Prin excepție de la prevederile pct. 39-62 referitoare la documentele care trebuie emise și evidențele care trebuie ținute, în cazul regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din norme, sunt valabile documentele și evidențele întocmite conform legislației care reglementează accizele.

Obligații specifice legate de facturare

64. Când plasarea bunurilor în regim de antrepozit este făcută în cadrul unei livrări de bunuri în România, factura furnizorului trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

Partea introd. a pct. 64 din anexa 1 a fost modificată de pct. 5 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

65. Pentru livrările de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de bunuri trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

Partea introd. a pct. 65 din anexa 1 a fost modificată de pct. 6 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

66. Pentru prestările de servicii efectuate înainte ca bunurile să fie plasate în regim de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

Partea introd. a pct. 66 din anexa 1 a fost modificată de pct. 7 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

67. Pentru prestările de servicii făcute asupra bunurilor cât timp acestea rămân în regimul de antrepozit și care pot fi scutite de taxă conform art. 144 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conțină, în plus față de elementele menționate la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

Partea introd. a pct. 67 din anexa 1 a fost modificată de pct. 8 al art. III din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

a) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizației de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizației antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

Anexa 1 la norme a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Anexa 2

la norme

SERVICII PERMISE ÎN ANTREPOZITUL DE TVA PREVĂZUT LA ART. 2 ALIN. (1) LIT. b) DIN NORME

Titlul anexei 2 la norme a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDINUL nr. 3.418 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

1. Ventilarea, sortarea, uscarea, desprăfuirea, operațiuni simple de curățare, reparații ale ambalajului, reparații de bază ale defectelor apărute în timpul transportului sau antrepozitării, în măsura în care este vorba de operațiuni simple, aplicarea sau îndepărtarea protecției utilizate în scopul transportării

2. Reconstituirea mărfurilor după transport

3. Inventarierea, prelevarea de mostre, trierea, cernerea, filtrarea mecanică și cântărirea bunurilor

4. Eliminarea componentelor avariate sau poluate

5. Conservarea prin pasteurizare, sterilizare, iradiere sau adăugarea de agenți de conservare

6. Tratarea împotriva paraziților

7. Tratarea antirugină

8. Tratarea:

- prin creșterea temperaturii, fără alte tratări complementare sau procese de distilare;

- prin scăderea temperaturii, chiar dacă aceasta conduce la o reîncadrare sub un alt cod tarifar cu 8 cifre

9. Tratarea electrostatică, îndreptarea sau călcarea textilelor

10. Tratarea constă în:

- îndepărtarea tulpinelor și codițelor și/sau a sâmburilor fructelor, tăierea și felierea fructelor uscate sau a legumelor, rehidratarea fructelor;

- deshidratarea fructelor, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

11. Desalinarea, curățarea și cruponarea pieilor

12. Montarea bunurilor ori adăugarea sau înlocuirea pieselor accesorii, în măsura în care această operațiune este relativ limitată sau este destinată conformării la normele tehnice și nu modifică natura sau performanțele bunurilor originale. Această operațiune poate conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre pentru bunurile adăugate ca accesorii sau utilizate ca înlocuitori

13. Diluarea sau concentrarea fluidelor, fără tratare complementară sau vreun proces de distilare, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre

14. Amestecarea bunurilor de același tip, de calități diferite, în scopul obținerii unei calități constante sau a unei calități solicitate de client, fără a schimba natura bunurilor respective

15. Separarea sau tăierea la o anumită dimensiune a bunurilor, dacă este vorba numai de operațiuni simple

16. Ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului, decantarea și transferarea în alte recipiente, chiar dacă aceasta ar conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, aplicarea, retragerea și modificarea mărcilor, sigilarea, etichetarea, afișarea prețului sau alt semn distinctiv similar

17. Testarea, ajustarea, reglarea și punerea în funcțiune a echipamentelor, aparaturii și vehiculelor, mai ales pentru verificarea conformității la normele tehnice, cu condiția să fie vorba de operațiuni simple

18. Operațiuni constând în mătuirea elementelor de țevărie pentru a le adapta exigențelor anumitor piețe.

Anexa 2 a fost înlocuită cu anexa din [ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008, conform pct. 9 al art. I din același act normativ.
